

MANIFEST

Wij vertrokken op 15 november met de trein naar Warschau om te gaan strijden voor een ambitieus en rechtvaardig akkoord op de internationale klimaatsonderhandelingen. Meer dan 700 activisten ondernamen deze reis en toonden engagement en bereidheid tot actie. Dat verwachten wij ook van onze politici. De Belgische klimaatbeweging is ontwaakt en zal niet rusten tot een ambitieus, bindend en rechtvaardig akkoord is getekend en de beloftes nagekomen.

Wij streeden voor een rechtvaardig akkoord, zowel sociaal als ecologisch. Klimaatrechtvaardigheid en sociale rechtvaardigheid zijn intrinsiek verbonden en moeten samen aangepakt worden. Elk beleid dat één van beide negeert zal op lange termijn falen.

De trein bracht verschillende individuen en organisaties – sociale, ecologische, vakbonden, politieke partijen – samen onder één banner. De visie voor een sociaal rechtvaardige en duurzame maatschappij overstijgt geografische en ideologische grenzen.

De tijd is op. De wetenschap en onze eisen zijn duidelijk. We moeten ambitieus zijn. Elke moment dat jullie nog verliezen betekent niet enkel tijdsverlies voor het bereiken van een klimaatakkoord, maar ook slachtoffers in de Filippijnen, Pakistan en elders in de wereld. Een leed waarvoor wij allen verantwoordelijk zijn.

Het is nog steeds mogelijk een temperatuurstijging van 1,5°C of minder tegen te gaan, maar het vergt politieke moed en daadkracht, zonder verder uitstel. Globaal moet er een emissiepiek zijn vóór 2015. België moet hierin een voortrekkersrol spelen binnen de internationale onderhandelingen door het stellen van ambitieuze doelen, met een duidelijk groeipad. We vragen onze politici om te werken naar een emissiereductie van 60% tegen 2030 en 95% tegen 2050. Deze emissiereductie dient gerealiseerd te worden binnen België zelf, zonder gebruik van flexibiliteits- en marktmechanismen. Wij zijn tegen de uitbreiding van het Europees emissiehandel systeem. De mensen in het Zuiden zijn het kwetsbaarst voor de gevolgen van de opwarming van de aarde, hoewel ze er het minst verantwoordelijk voor zijn. Solidair zijn met hen betekent eerst en vooral onze verantwoordelijk te erkennen en op te nemen door een vergaande reductie van emissies in ons eigen land.

Daarboven dient België ambitieuzer te zijn in haar beloftes voor klimaatfinanciering. We roepen op om de achterstallige financiering voor het klimaatsfonds te betalen en om een groeipad met indicatieve mijlpalen op te stellen tot aan 2020. België moet haar engagement van Doha van minstens 150 miljoen euro voor de periode 2013-2015 waarmaken. Voor beide groeipaden, emissiereducties en klimaatfinanciering,

eisen wij transparante monitoring en communicatie zodat de bevolking de vooruitgang kan volgen. Wij blijven waakzaam toekijken of onze overheden hun verantwoordelijkheid opnemen.

Naast deze doelstellingen op korte termijn, is een fundamentele economische verandering noodzakelijk. De overgang naar een koolstofarme economie moet een verbetering zijn voor alle werkers en hun familie. Het recht op waardig werk moet gerespecteerd worden en jobs gecreëerd, zowel nieuwe jobs als conversie van bestaande of verloren jobs. Het is cruciaal dat diegenen die het sterkst getroffen zullen worden door deze transitie centraal komen te staan in het hele proces. Wij willen een rechtvaardige transitie die de bevolking als geheel ten goede komt en geen groen kapitalisme voor de 1% rijksten.

We zijn zeer bezorgd over de sterke aanwezigheid van de industrie op de COP19. Wij eisen besluitvorming die in het teken staat van het algemeen belang en niet belemmerd wordt door individuele belangen en winstbejag. Wij eisen een sociale dialoog en transparante besluitvorming met ruimte voor participatie en bottom-up initiatieven. Het gehele middenveld dient betrokken te worden in het opstellen en monitoring van doelstellingen. Wij zijn klaar en bereid om zowel partner als actor te zijn in de transitie naar een duurzame samenleving. Het moment is nu gekomen.

